

Vakantie Spanje deel 6A

Periode 24/4-29/4

24/4

Eigenlijk weinig te mauwen dit keer, althans, dat vind ik. Als eerste wil ik degenen bedanken die hebben gereageerd. Dat animeert en Peter maakt het helemaal bont om voor te stellen de zin en onzin te bundelen in een ordner.....

Natuurlijk hebben we eerst naar Mabel en Friso gekeken. Ik ben een echte Oranje fan.....Wat keek Friso ongemakkelijk en ontoegankelijk voor z'n Mabeltje die uit alle macht oogcontact wilde maken met hem. Ik vond haar trouwens ook geen mooie bruid, maar misschien ben ik vooringenomen.

Gelukkig hadden we een afspraak om 13.00 uur met Delfin bij onze bar aan het strand, Marina. Ze was nog helemaal vol van haar val van onze trap, had zelfs in haar tas de medicijnen bij zich die ze voorgeschreven had gekregen en vertelde dat ze toch een paar dagen op bed heeft gelegen.

Haar kleine voeten bekeken. Nou, inderdaad, dat was niet mis. Aan beide zijden van de enkels blauwe plekken die wezen op een verzwikking, één van haar kuiten tot aan de enkel was ingesmeerd met Betadine, waardoor het geheel een prachtig kleurenpalet gaf, hahaha. Ze heeft er ook kostelijk om moeten lachen. Ze was natuurlijk ook bloedje nieuwsgierig hoe ons avondje met Frans was verlopen....

Na een wandeling langs het strand stelde ze voor in een ander tent een biertje te pakken (iedereen begint hier al vroeg aan de drank), maar ik zou 'kleine wasjes, grote wasjes'in de wasmachine doen. Verder komt misschien mogelijk (expres zo uitgedrukt) Trudy eraan en Peter wilde haar niet als een (Slim – Udo!) Witman ontvangen oh oh, ...man, Uw naam is IJdel!!! De zon scheen uitbundig en op het strand lagen al 'zeehondjes' heel aantrekkelijk uitgestrekt.

25/4

We vonden het tijd dat Turkie een kijkje mocht nemen in de tuin, achter het huis. Ze werd uiteraard aangelijnd en wij beidjes hebben genoten van haar onderzoekstocht en capriolen. Hoe ze het voor elkaar heeft gekregen, weet ik niet, maar ze was al vlug uit haar tuigje gestapt en had alleen een halsbandje om. De gevolgen bleven niet uit: bij een beklimming in de Mispelboom raakte de lijn

verward in de takken en heeft zij zichzelf bijna opgehangen. Te bedenken dat zij vorig jaar, ook aangelijnd, op ons balkontafeltje naar beneden kon koekeloeren en nauwelijks enige bewegingsvrijheid had! Over Mispels gesproken: ze schijnen in Spanje erg in trek te zijn bij de bevolking. Vorig jaar tijdens een rit in de bergen zagen we onafzienbare 'plantages' met deze vruchtbomen, netjes afgedekt voor de vogels.

Kennis gemaakt met de buren, een Engelsman met een Filippijnse echtgenote die....hoe is het mogelijkook Mila heet. Over toeval gesproken. 's Avonds heeft Peter naar voetballen gekeken en heb ik eindelijk me kunnen verdiepen in een boek.

26/4

Ik voelde me niet zo prettig en besloot, kost wat kost thuis te blijven. Achteraf een goed besluit, want m'n schoonzusje is heftig bezig met inpakken voor haar terugkeer naar Nederland. We erven wat af (geen geld hoor), maar we moeten nu wel dóór eten met 3 potten mosterd, hahaha. Altijd heel lief en hulpvaardig voor haar broertje (en mij) en heeft o.a. een warme joggingbroek voor me gekocht als huisbroek. Wel wat aan de grote kant, maar lekker met kolor. Op ons terras hebben ze wat uitgeblazen en als alles naar wens gaat, gaan ze over 2 dagen naar huis.

Vakantie Spanje deel 6B

27/4

We hebben Anneke en Arie uitgenodigd voor een afscheidsetentje in Calpe. Vroeger was het een onbetekenend vissersdorpje. Thans is het volgebouwd met gloednieuwe bungalows, die als zwaluwnesten geplakt lijken tegen de kale rotswanden. Gewoon griezelig. Aan de kade worden we door diverse insmijters de restaurants binnen

gelokt. Niets is teveel: gratis Sangria, rode/witte wijn in een glaasje uitgeschonken om te proeven, de viswaar (die dag vers aangevoerd in de haven) heel aantrekkelijk uitgesteld in vitrines.

De jongens hebben de grootste Tong besteld - ± 50 cm (ze zijn er in diverse maten én prijzen) en ik heb voor ons allen als voorgerecht Gambas besteld en een

gemengde schotel geroosterde vis. Ik schrok van de grote portie en kreeg al bij voorbaat genoeg bij de aanblik. Anneke lust geen vis en heeft het met een platgeslagen biefstuk moeten doen.....Heel jammer vond ik het dat ik geen tijd kreeg om naar schelpen te kijken die ik nog niet zou hebben, maar we hebben nog genoeg tijd. Het werd een echte (vr)etpartij - m'n zwager kan er wat van - en ik was een beetje dizzy van

de Sangria die ik als enige had besteld.

28/4

Het is een sombere en koude dag en m'n schoonzuster en zwager kwamen voor het laatst langs. Ze gaan op de terugweg nog twee dagen logeren bij vrienden in Barcelona. We zijn 's avonds naar het internetcafé gegaan om deel 5 te 'bussen' en ik had me toch een partij ingekomen post die ik zoveel mogelijk direct heb beantwoord. De rest opgeslagen op een flopje (meestal wat lange mails), want ik moest me haasten omdat er voetballen was op tv die

Peter beslist niet wilde missen (Ned.-Griekenland 4-0).

29/4

Gottegot, wat ben ik weer vlijtig geweest. Na het ontbijt (jaja, bij m'n Spaans barretje) het huis gekuist en terras aangeveegd. Het weer is opnieuw niet je van het, maar toch wel zonnig met veel wind.

Ik besloot de tuin

op te vrolijken met bloeiende planten en alleen het vooruitzicht hiervan stemde me vrolijk. De zaadjes komen aardig op, maar ik vrees met grote vreze dat ik ze niet bloeiend meer zie. Vandaar.....Het planten gaf wel wat voeten in de aarde, want we moesten een heuse patjol gebruiken in de bikkelharde grond.

Peter heeft een strandstoel gekocht (het kussen hadden we nog) en een parasolvoet. Die strandstoel is een apart verhaal. Vorig jaar zakte Peter eerst door één van de poten heen op het strand (excuus was dat ze van inferieure kwaliteit waren.....natuuuuuurlijk). Enfin van stoel geruild, want mijn gewicht kon ie wel dragen. Tijdens m'n siësta, Peter bleef lekker lui achter op het strand en was in goed gezelschap (twee jonge meiden achter hem) en zou mijn (verbogen) stoel meenemen. Op het moment dat hij 'uitgekeken' was (jullie begrijpen wel wat ik daarmee bedoel) wilde hij de beide stoelen inklappen om mee te nemen. Het verbogen stoeltje kreeg hij met geen mogelijkheid meer in elkaar en – zenuwachtig geworden door de

aandacht van de omgeving - jullie kennen ongetwijfeld dat gevoel op het strand wanneer iemand een stoel in of uit wilt klappen en het van geen meter lukt en iedereen grijnzend zit toe te kijken – heeft Peter de stoel in elkaar getrapt en in de vuilnisbak gemikt. Oh, sobats, ik had hier bij moeten zijn. Ik zou niet meer bijgekomen zijn van het lachen en misschien extra zuurstof toegediend moeten krijgen.....

Omdat we toch in de buurt waren naar de wasstraat gegaan om het opgelopen vuil van de auto te ontdoen. Ik zei nog: niet doe..oe..nnnn, want je zult zien dat het gaat regenen. In Nederland is het ook altijd raak. Inderdaad een korte, heftige bui gehad, goed voor de nieuwe aanplant en die avond heerlijk zacht weer.

Wordt vervolgd in zoverre dat ik een kleine pauze inbouw.

